

עפ"ת 28512/11/15 - אהרון חי הרשמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 28512-11-15 הרשמן נ' מדינת ישראל
ת.ז. פ"ל 1682-08-14
032871444
03 דצמבר 2015

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
אהרון חי הרשמן
על-ידי ב"כ עו"ד מתן קניג
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ביאלין אלעזר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום, על-פיו, נהג כאשר הוא שיכור.

השכרות מיוחסת לו כעבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.

על-פי העובדות, ביום 19.05.14 בשעות הבוקר נהג אופנוע. כשעשה כן נעצר על-ידי שוטרים אשר היה להם מידע כי המערער נוהג כאשר הוא מצוי תחת השפעת סמים וכשבגופו תוצרים של סם מסוכן מסוג קנאביס.

המערער כפר במיוחס לו ובית משפט קמא, לאחר ששמע ראיות, בחר להרשיע את המערער בדינו.

הערעור הוא רק על הכרעת הדין ולא על העונש, ומשכך לא אציין את העונש אשר נגזר על המערער.

אמרתי לעיל שבית משפט קמא שמע ראיות, יש לדייק ולומר שבית משפט קמא שמע רק את ראיות התביעה. הסיגור, דהיינו, המערער, בחר שלא להעיד בבית המשפט כפי זכותו על-פי סעיף 161 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, תוך שהוא ער לתוצאות המשפטיות הנובעות מסעיף 162 לחסד"פ באותו עניין.

בית משפט קמא, לאחר שקיבל את סיכומיו בעל-פה ובעיקר את טיעוניו של ב"כ המערער, התייחס בהכרעת דינו לכל הסוגיות שהועלו על-ידי הסיגור - הראשונה בדיתו וחיקויו של המידע המודיעיני כדי ליצור חשד סביר בעניין השוטרים שיצדיקו דרישה מהמערער ליתן בדיקת שתן. שרשרת המוצג, דהיינו, האם השתן שנדגם ונלקח מהמערער הוא זה אשר נבדק ונמצא שמכיל קנאביס על-ידי המעבדה, ושאלת אמינות עדויותיהם של השוטרים, אשר תפסו את המערער אחרי

שערכו עליו תצפית.

בית משפט קמא, תוך שהוא מייחס משקל ניכר, ובצדק, לעובדה שהמערער בחר שלא להעיד, דחה את כל הטענות של הסניגור כמו גם את טענתו המאוחרת בשלב מאוחר להקראה שלא המערער הוא זה שנהג בקטנוע.

במסגרת הערעור מעלה המערער בעיקר שלוש טענות, טענות החוזרות על אלה כאשר את חלקן העלה לפני בית משפט קמא.

הראשונה - שהתביעה לא עמדה בנטל ההוכחה לעניין החשד הסביר ולא טרחה את קיומו של החשד הסביר בראיה עצמאית. לטענה זו אומר, שאין לה כל בסיס. המערער בחר שלא לתקוף את שאלת המידע המודיעיני במסגרת עתירה לגילוי ראייה כנגד תעודת החיסיון **ת/1** אשר הוגשה לבית משפט קמא על-ידי התביעה. ב"כ המערער הסכים, בכפוף לחקירת השוטר שהעיד בבית המשפט, להגשת הפרפראזה, **ת/2** ובאשר לתוכן המידע (חלקו של התוכן), וכאשר בחר ב"כ המערער שלא להביא לפני בית המשפט עתירה לגילוי ראייה, לא נכון היה בית משפט קמא לבחון את בדיותה של הידיעה כולה, את המקור שמסר אותה, ולכן כל שהוצג על-ידי העדים באשר למידע המודיעיני אשר הפעיל אותה לעקוב אחרי המערער, לא ניתן היה לסתירה.

סוגיה אחרת שהעלה ב"כ המערער היא שאלת "שרשרת הסם" - כלומר שהתביעה לא השכילה להוכיח

שהשתן שנלקח מהמערער עובר לעיכובו על-ידי השוטרים הוא זה שנבדק על-ידי המעבדה וניתנה לגביו חוות דעת על קיומו של שרידי סם בה מבלי שזוהם או הוחלף. בית משפט קמא לא קיבל את הטענה במסגרת סמכותו ויכולתו באשר לקביעות עובדה - לא מצאתי שאותן קביעות עובדה של בית משפט קמא נפל בהן פגם, ההגנה לא הצליחה אפילו ליצור ספק סביר שמא שתן של אחר ולא שתן של המערער נבדק או שמא זוהם השתן בדרך כלשהי.

הסוגיה השלישית עליה העמיד המערער את ערעורו היא שאלת ה"ספקות הרבים" **"המועלים בעדויות השוטרים הן באשר לסתירה מהותית..."**. גם בעניין זה עסקין בערעור על קביעות עובדה המבוססים על ממצאי מהימנות של השוטרים, אותן קבע בית משפט קמא, ובוודאי בהיעדר גרסה של ההגנה.

בנסיבות עדויותיהם של השוטרים, כפי שהעידו בבית משפט קמא וכפי שבחנתי אותם בפרוטוקול, קביעותיו של בית משפט קמא שבמידה וקיימות סתירות הן עניינים של מה בכך ובעיקרן של עדויות הן אמינות ומהימנות, לא ניתן להתערב.

התוצאה הינה שלא נפל כל פגם בהכרעת דינו של בית משפט קמא, היא נכונה ואין מקום להתערב בה.

אומר, שבאמרתו בחקירה של המערער הוא לא הוציא מכלל אפשרות שעשה שימוש בסם בחו"ל - עובדה זו אין בה כדי לסתור ואין לה משקל לשאלת השכרות בעניין נהיגה. המערער לא הואשם בשימוש בסם אלא בנהיגה בשכרות כאשר בגופו שרידים של סם ועובדה זו מסתדרת היטב גם עם שימוש בסם בחו"ל, אפילו אם הוא נעשה במקום שמותר להשתמש בסם בבחינת שאלת הפליליות הכפולה.

המערער, בערעורו, יוצא נגד הערבוב לכאורה שעשו השוטרים בין שכרות מסמים לשכרות מאלכוהול. אין זה כך. שכרות היא שכרות לצורך פקודת התעבורה והיא כוללת בתוכה גם "שכרות" כתוצאה משימוש בסם.

התוצאה היא שהערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה תוך 30 יום במזכירות בית המשפט לתעבורה בת"א-יפו.

**ניתן והודע היום, כ"א כסלו התשע"ו,
03/12/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד